

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 245/07-98

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. júna 2008 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka prerokoval sťažnosť MUDr. Ľ. Ž., N., zastúpeného advokátom JUDr. A. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v N. v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty, postupom Krajskej prokuratúry v T. v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Kv 197/00 a postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 69/02 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo MUDr. Ľ. Ž. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v N. v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty p o r u š e n é b o l o .

2. Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v N. p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty konalo bez zbytočných priet'ahov.

3. MUDr. Ľ. Ž. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je p o v i n n é Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície v N. vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. MUDr. Ľ. Ž. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 663 Sk (slovom deväťtisícšesťstošesťdesiattri slovenských korún), ktorú je Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície v N. p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. A. B. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti MUDr. Ľ. Ž. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 245/07-39 z 5. decembra 2007 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť MUDr. Ľ. Ž. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v N. (ďalej len „krajské riaditeľstvo PZ“) v konaní vedenom

pod sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty, postupom Krajskej prokuratúry v T. (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Kv 197/00 a postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 69/02.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí sťažovateľ v tomto opísanom skutkovom stave:

*„... dňa 23. 4. 2001 bolo proti mne začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zákona - č. 140/1961 Zb. Proti vzneseniu obvinenia som podal sťažnosť, ktorá bola zamietnutá. Pri oboznamovaní sa s výsledkami vyšetrovania som podal návrh na zastavenie trestného konania voči mne, lebo skutok, z ktorého som bol obvinený, som nespáchal. Napriek uvedenému krajský prokurátor v T. podal proti mne obžalobu pod č. k. 1 T 69/02 dňa 6. 6. 2002 Okresnému súdu v Nitre.
(...)*

Okresný súd v Nitre rozhodol rozsudkom č. k. 1 T 69/02 zo dňa 15. 6. 2004, po vykonaní dokazovania tak, že ma uznal vinným, ... za čo mi súd za použitia § 224 ods. 2 Tr. zákona uložil trest.

(...)

S uvedeným rozsudkom Okresného súdu v Nitre som sa nemohol stotožniť a preto som proti rozsudku Okresného súdu v Nitre zo dňa 15. 06. 2004, č. k. 1 T 69/02 podal dňa 15. 6. 2004 odvolanie.

(...)

Krajský súd v Nitre sa s mojou argumentáciou stotožnil, uznal moje odvolanie za dôvodné a uznesením sp. zn. 1 To 125/04 zo dňa 4. 10. 2005 napadnutý rozsudok Okresného súdu v Nitre, sp. zn. 1 T 69/02 zo dňa 15. 6. 2004 v celom rozsahu zrušil a vrátil vec prokurátorovi na došetrenie.

(...)

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 To 125/04 zo dňa 4. 10. 2005 podal Generálny prokurátor SR sťažnosť pre porušenie zákona (...) a žiadal toto uznesenie zrušiť a aby bola vec opätovne prikázaná krajskému súdu na prejednanie a rozhodnutie.

(...)

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o tejto sťažnosti dňa 14. 6. 2006 (...) tak, že ju zamietol, a to uznesením sp. zn. 1 Tz 7/2006...

(...)

Od predmetného rozhodnutia (...) uplynulo bezmála 10 mesiacov a prvý vyšetrovací úkon bol nariadený na 15. 3. 2007 a 16. 3. 2007, hoci podľa § 209 ods. 2 Tr. poriadku je vyšetrovanie potrebné skončiť do štyroch mesiacov.“

Sťažovateľ porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 dohovoru, ako aj trestnoprávných noriem opísal takto:

„Zdlhavosť, s akou prebieha môj trestný postih so závažnými pracovnými a spoločenskými dôsledkami od ... 26. 09. 1996, teda už pomaly 11 rokov, ohrozil moju odbornú existenciu a moju právnu istotu. Tento stav je vyvolaný najmä zdlhavým procesne nesprávnym postupom orgánov činných v trestnom konaní bez jeho právoplatného ukončenia. Na zdlhavosti tohto konania som sa ničím nepodieľal. Naopak vždy som sa domáhal, aby orgány činné v trestnom konaní postupovali objektívne, hodnotili dôkazy nestranne, aj v môj prospech, zastavili trestné stíhanie alebo mňa oslobodili, čo sa nestalo.

Celá situácia je o to zložitejšia, že som vypočúvaný a podrobovaný výsluchom bezmála 11 rokov. (...)

Všetky odborné stanoviská potvrdili, že nenesiem právnu zodpovednosť za smrť p. B. a ako lekár – pôrodník som postupoval správne. (...)

Napriek uvedenému vyšetrovacie orgány nerešpektovali tieto závery znalcov a odborníkov a po piatich rokoch od úmrtia pacientky mňa začali stíhať. Tolko trvala moja neistota v osobnom živote a na pracovisku, ktorou som bol päť rokov postihovaný a nakoniec aj obžalovaný neprávoplatne odsúdený a uznaný vinným. (...)

Teraz prebieha celý prípad od začiatku. Opakujú sa 11 rokov tie isté výpovede – nie mojou vinou – svedkov a lekárov.“

V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„V trestnej veci obvineného MUDr. L. Ž. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 zákona č. 140/1961 Zb. Tr. zákon, bolo porušené základné právo MUDr. L.

Ž. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. (...)

... sa priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 3.500.000,- Sk (...).

... uhradiť náklady konania vrátane trov právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. A. B., so sídlom B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu, tak ako budú stanovené ústavným súdom.“

3. Sťažovateľ svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia odôvodnil tým, že: *„Stav neistoty o mojej vine alebo nevine v súvislosti so smrťou p. B. závažne vplýva na môj celý život. Neustále prežívam duševné stresy pri každom predvolaní na výsluch alebo vypočutie, ktorým sa podrobujem už 11 rokov. Odborne nemôžem rásť, lebo nevidím perspektívy môjho ďalšieho pracovného postupu. Na každom pracovisku som totiž vystavený podozrievaniu o mojej odbornej spôsobilosti a to zo strany pacientiek, zdravotníckeho personálu a kolegov. (...)*

Roky od tejto udalosti sú pre mňa naplnené neistotou, útrapami a existenčnými problémami. (...)

Napriek tomu, že som mal vybudovanú dobrú odbornú povesť, o čom svedčí aj to, že zdravotné sestry z nemocnice, kde som pracoval, sa domáhali, aby ich rodiny mohli rodiť u mňa, môj život sa stával stále neznesiteľnejší. (...)

Nemohol som ďalej pracovať bez ujmy na mojej psychike na tomto pracovisku.

Bol som nakoniec nútený odísť a zamestnal som sa na gynekologickom oddelení NsP v Č. ako zástupca primára, vzhľadom na kvalifikáciu. Na tomto pracovisku som mohol zostať len do obdobia pokiaľ do Č. neprenikla správa, že som trestne stíhaný za údajnú smrť rodičky v N.. Musel som opustiť aj toto pracovisko a vrátil som sa do Z., kde denne dochádzam a taktiež nemôžem byť poverený žiadnou zodpovednou funkciou lebo sa vedie voči mne trestné stíhanie.

Mal som aj možnosť pracovať ako gynekológ v zahraničí za lukratívnych finančných podmienok. Moja nádej trvala len dovtedy dokiaľ neprenikla do Nemecka správa, že som trestne stíhaný. Nový zamestnávateľ stratil o mňa záujem.“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa 3. januára 2008 k veci písomne vyjadrilo krajské riaditeľstvo PZ pod sp. zn. Č. p.: KRP-385/JKP-TČ-2007 a k jeho vyjadreniu zaujal právny zástupca sťažovateľa písomné stanovisko z 11. februára 2008.

4.1 Riaditeľ krajského riaditeľstva PZ vo svojom vyjadrení pod sp. zn. Č. p.: KRP-385/JKP-TČ-2007 z 3. januára 2008 uviedol: „*Uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 23. 4. 2001 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie MUDr. L. Ž. za trestný čin ublíženie na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (...) na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti predmetného uznesenia, proti ktorému si obvinený podal sťažnosť, ktorá bola (...) odmietnutá (...). Poukazujem na to, že až do dňa 23. 4. 2001 vystupoval MUDr. L. Ž. v uvedenej trestnej veci v procesnom postavení svedka, preto neobstojí jeho tvrdenie, že 11 rokov je obviňovaný zo smrti rodičky (...)* Po vznesení obvinenia bol vykonaný pred vyšetrovateľom PZ výsluch obvineného (...) dňa 17. 5. 2001, kedy využil svoje právo v zmysle § 33 Trestného poriadku (...) a k veci odmietol vypovedať. Ďalší a tým aj posledný výsluch obvineného (...) pred vyšetrovateľom PZ bol vykonaný po vrátení veci na došetrenie dňa 23. 5. 2007 a tento bol vykonaný po vzájomnej dohode (...) a termín výsluchu bol prispôsobený povinnostiam obvineného (...).

Dňa 14. 9. 2006 bol príslušný vyšetrovací spis spolu s uznesením Najvyššieho súdu SR (...) zo dňa 14.6.2006 doručený na ÚJKP KR PZ N. spolu so záväzným pokynom prokurátora KP T.. Uvedená trestná vec bola na Úrade justičnej a kriminálnej polície KR PZ N. dňa 25. 9. 2006 pridelená vyšetrovateľovi, ktorý nebol dovtedy oboznámený s daným trestným činom (...). Zo záväzného pokynu prokurátora KP T. zo dňa 5. 9. 2006, ktorý vychádza z Uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 To 125/04, ktorým vrátil predmetnú trestnú vec na došetrenie vyplynulo, že je potrebné do konania pribrať znalecký ústav na vypracovanie znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo (...). Rovnako je potrebné v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí vypočuť svedkov v konaní proti MUDr. Ž. všetkých svedkov, ktorí boli vypočutí pred tým, ako mu bolo vznesené obvinenie (...).

Vzhľadom k tomu, že Krajský súd v Nitre neuznal znalecké posudky Ústavu LF UPJŠ K. ako aj ÚSL LF UK B. ako dôkaz a nariadil pribrať do konania iný ústav, ktorého pracovníci sa doposiaľ vôbec nepodieľali na žiadnom skúmaní v danej veci (...), po vzájomnej konzultácii s prokurátorkou KP T. bolo dohodnuté, že následne budú

do konania pribratí dvaja znalci z odboru zdravotníctvo, odvetvie – gynekológia a pôrodnictvo.

(...) po našťudovaní vyšetrovacieho spisu boli výsluchy svedkov v tejto veci naplánované na dni 15. 3. 2007 a 16. 3. 2007, čo bolo zaslané do Advokátskej kancelárie JUDr. A. B., ktorý v zastúpení listom zo dňa 8. 3. 2007 žiadal o odloženie plánovaných vyšetrovacích úkonov, nakoľko sa až do 19. 3. 2007 mal zdržiavať mimo územia SR. (...). Dňa 21. 3. 2007 boli vykonané výsluchy svedkov (...), dňa 22. 3. 2007 boli vykonané výsluchy svedkov(...). Dňa 25. 4. 2007 boli vykonané výsluchy svedkov (...) dňa 26. 4. 2007 boli vykonané výsluchy svedkov (...). Dňa 23. 5. 2006 bol vykonaný výsluch svedka (...). Výsluch obvineného (...) bol po vzájomnej dohode (...) vykonaný dňa 23. 5. 2007.

Vyšetrovateľ PZ následne oslovil znalcov (...). Po skompletizovaní nového spisového materiálu (...) vyšetrovateľ PZ znova dôkladne našťudoval celý vyšetrovací spis a sformuloval otázky pre znalcov tak, aby pokryli celú problematiku, ktorá je predmetom vyšetrovania (...). Dňa 31. 10. 2007 boli (...) pribratí uznesením vyšetrovateľa PZ do konania dvaja znalci, ktorým bol zaslaný spisový materiál a bol im poskytnutý čas na vypracovanie znaleckého posudku do 31. 1. 2008 a tento im bude podľa potreby predĺžený, nakoľko sami uviedli, že sa jedná o komplikovanú vec (...). Poukazujem na to, že proti uvedenému uzneseniu o pribratí znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie gynekológia a pôrodnictvo si obvinený (...) podal (...) sťažnosť, v ktorej navrhol niektoré otázky vypustiť, čo by však nevedlo k zisteniu objektívnej pravdy.

Sme toho názoru, že Krajské riaditeľstvo PZ nespôsobilu žiadne prietahy v konaní proti obvinenému MUDr. L. Ž., ktorý ich ani doteraz nijakým spôsobom v konaní pred vyšetrovateľmi PZ neavizoval (...) Predmetnému vyšetrovaciemu spisu bola a je zo strany orgánov činných v trestnom konaní prikladaná náležitá pozornosť, jedná sa o značne obtiažnu a citlivú záležitosť, kedy zomrela matka novonarodeného dieťaťa.“

4.2 Právny zástupca sťažovateľa k vyjadreniu riaditeľa krajského riaditeľstva PZ zaujal toto stanovisko: „Som toho názoru, že v mojej trestnej veci (...) došlo k závažným procesným pochybeniam vyšetrovateľa, ktoré v konečnom dôsledku zapríčinili súčasný stav trestného konania, ako aj stav mojej niekoľkoročnej právnej neistoty, ľudského, spoločenského a pracovného utrpenia. (...) Vyšetrovateľ sa dopustil závažného procesného

pochybenia, keď v trestnom konaní použil dôkazy vykonané predtým, ako bolo voči mne vznesené obvinenie, čím došlo nepochybne k porušeniu môjho práva na obhajobu.

(...)

Je nepochybné, že vyšetrovateľ postupoval v rozpore s Trestným poriadkom a zásadami trestného konania, nakoľko voči mne vznesol obvinenie v rozpore s § 2 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. Trestného poriadku.

(...)

V prvom rade tento nesprávny a procesne chybný postup vyšetrovateľa zapríčinil, že v mojej trestnej veci nie je doteraz právoplatne rozhodnuté, že celé trestné konanie sa muselo po 7 rokoch od vznesenia obvinenia (2001) vrátiť do prípravného konania, aby sa odstránili horeuvedené závažné procesné pochybenia vyšetrovateľa v prípravnom konaní. (...)

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa 7. januára 2008 k veci písomne vyjadrila krajská prokuratúra pod č. k. Kv 13/05-51 a k jej vyjadreniu zaujal právny zástupca sťažovateľa písomné stanovisko 11. februára 2008.

5.1 Krajská prokuratúra vo svojom vyjadrení č. k. Kv 13/05-51 zo 7. januára 2008 uviedla: „*Obvinený (...) je v súčasnosti vyšetrovateľom (...) trestne stíhaný pre trestný čin ublíženia na zdraví (...), pričom prokurátorský dozor vykonáva Krajská prokuratúra (...), a to na základe rozhodnutia Generálnej prokuratúry (...) zo dňa 13. 12. 2000 (...).*

MUDr. L. Ž. bolo (...) vznesené obvinenie dňa 23. 4. 2001.

S poukazom na uvedenú skutočnosť považujem za vyvrátené tvrdenie MUDr. Ž., že od roku 1996 (...) pociťoval nepriaznivé účinky trestného konania voči jeho osobe spočívajúce v ohrození jeho odbornej existencie a právnej istoty, nakoľko až do momentu vznesenia obvinenia mu v danej veci prislúchalo procesné postavenie svedka. (...) Pre úplnosť dávam do pozornosti, že tunajšia krajská prokuratúra vykonáva prokurátorský dozor odo dňa 13. 12. 2000. (...) Tunajšej krajskej prokuratúre bolo (...) rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spolu s vyšetrovacím spisom doručené dňa 18. 8. 2006. Následne dozorujúci prokurátor dňa 5. 9. 2006 v intenciách rozhodnutí príslušných súdov (...) dal vyšetrovateľovi záväzný pokyn s termínom jeho splnenia do 20. 11. 2006.

Na základe žiadosti prokurátora o podanie správy o stave prípravného konania zo dňa 13. 12. 2006 bolo zistené, že vyšetrovateľ, ktorý vykonával vyšetrovanie, už nie je služobne zaradený na Krajskom riaditeľstve PZ v N., a preto bolo namieste vec prideliť novému vyšetrovateľovi (...). Dňa 31. 10. 2007 vyšetrovateľ (...) pribral do trestného konania dvoch znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia gynekológie a pôrodníctva na podanie znaleckého posudku. Proti tomuto uzneseniu podal obhajca obvineného dňa 8. 11. 2007 sťažnosť (...). Prokurátor tunajšej krajskej prokuratúry o sťažnosti rozhodol dňa 29. 11. 2007 (...). Predmetný znalecký posudok doposiaľ nebol vypracovaný, pričom bez tohto dôkazu nie je možné ukončiť prípravné konanie. Som toho názoru, že v danej veci dozorujúci prokurátor Krajskej prokuratúry v T. vykonával v priebehu celého prípravného konania aktívny prokurátorský dozor, vykonal celkovo 8 previerok stavu vyšetrovania (...), uložil 6 záväzných pokynov (...) taktiež rozhodoval o podaných opravných prostriedkoch (...). V rámci výkonu prokurátorského dozoru prokurátor nezistil nečinnosť vyšetrovateľa. (...)“

5.2 Právny zástupca sťažovateľa k vyjadreniu krajskej prokuratúry zaujal toto stanovisko: „Počas prípravného konania ako aj konania pred súdom som niekoľkokrát namietal porušovanie zákona, predkladanie a rozhodovanie na základe dôkazných prostriedkov získaných nezákonným spôsobom. S mojimi zisteniami a tvrdeniami sa v celom rozsahu stotožnil Krajský súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 4. 10. 2005 (...) ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zo dňa 14. 6. 2006 (...). Krajská prokuratúra (...) nebrala tieto moje námietky do úvahy (...). Právna zodpovednosť Krajskej prokuratúry v T. je v tomto prípade jednoznačne daná (...) tým, že svojim konaním zapríčinila opätovné vrátenie mojej trestnej veci do prípravného konania. Zavinila tým neúnosné prieťahy v konaní. (...) Záverom by som chcel poukázať, že nepoukazujem najmä na nečinnosť a nezákonný postup prokuratúry v prípravnom konaní, ktoré prebieha v súčasnosti, po zrušení prvostupňového rozhodnutia Krajským súdom v Nitre a po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o sťažnosti prokurátora pre porušenie zákona (...). Zdôrazňujem najmä nečinnosť a nezákonný postup prokuratúry vykonávaného dozoru, v čase začatia trestného stíhania voči mojej osobe v roku 2001, ako aj v čase podania obžaloby.(...)“

6. Na základe žiadosti ústavného súdu sa 7. januára 2008 k veci písomne vyjadril predseda okresného súdu (sp. zn. Spr. 1627/2007) a k jeho vyjadreniu zaujal právny zástupca sťažovateľa písomné stanovisko 11. februára 2008.

6.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr. 1627/2007 zo 7. januára 2008 uviedol: „(...) Som toho názoru, že zo strany Okresného súdu Nitra nevznikli žiadne prietahy v konaní a čo sa týka právneho rozhodovania, som toho názoru, že sudkyňa rozhodovala podľa zákona, riadila sa stanoviskom krajského súdu, keď krajský súd vec zrušil a vrátil vec do prípravného konania, boli jednoznačne uvedené dôvody v uznesení krajského súdu.“

6.2 Právny zástupca sťažovateľa k vyjadreniu okresného súdu zaujal toto stanovisko: „S uvedeným stanoviskom Okresného súdu (...) nemôžem súhlasiť ... okresný súd (...) konal a rozhodoval na základe nezákonne získaných dôkazných prostriedkov. (...) Podľa môjho názoru mal Okresný súd Nitra vec vrátiť prokurátorovi (...) už pri predbežnom prejednaní obžaloby. Takto však OS (...) nepostupoval ale naopak posudzoval vec na základe nezákonne získaných a vykonaných dôkazov. (...) Z uvedeného vyplýva, že Okresný súd (...) porušil základné zásady trestného konania a tým spôsobil, že celá trestná vec je momentálne opäť v prípravnom konaní (...). Týmto Okresný súd (...) spôsobil neprípustné prietahy v konaní, ktoré nemali objektívnu opodstatnenosť.(...)“

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. Jej prerokovanie na ústnom pojednaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou namietaných práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných nameritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. v primeranej lehote (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností a zo spisov krajského riaditeľstva PZ sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty, krajskej prokuratúry sp. zn. 2 Kv 197/00 a okresného súdu sp. zn. 1 T 69/02 ústavný súd zistil tento relevantný priebeh a stav predmetného konania:

1. Krajské riaditeľstvo PZ vydalo 23. apríla 2001 uznesenie pod sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-97-Ty, ktorým začalo trestne stíhať sťažovateľa ako obvineného za trestný čin ublíženia na zdraví. Uznesením sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-97-Ty z 24. apríla 2001 pribralo ako znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia gynekológie a pôrodnictva prof. MUDr. K. H.. Dňa 17. apríla 2001 doručený pokyn krajskej prokuratúry č. k. 2 Kv 197/00-59 z 5. apríla 2001 ako vo veci postupovať a žiadosť o zaslanie spisu k vykonaniu previerky. Dňa 29. apríla 2001 podal sťažovateľ sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania. Dňa 15. mája 2001 vyšetrovateľ krajského riaditeľstva PZ vypočul svedka a spísal zápisnicu o výsluchu. Krajské riaditeľstvo PZ odoslalo spis krajskej prokuratúre 21. mája 2001 na vykonanie previerky a rozhodnutie o sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa. Krajské riaditeľstvo PZ uznesením sp. zn. ČVS: KÚV-67/OVVK/01-NR-97-Ty 31. mája 2001 pribralo ústav - Lekárska fakulta K. - na podanie posudku z odboru zdravotníctva a preskúmanie posudku č. 99. Vyšetrovateľ krajského riaditeľstva PZ v priebehu júna 2001 vypočul a spísal zápisnice o výsluchu viacerých svedkov. Dňa 4. júla 2001 krajský úrad vyšetrovania odoslal vyšetrovací spis krajskej prokuratúre na rozhodnutie o sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa. Dňa 6. augusta 2001 odoslal list Lekárskej fakulte K., v ktorom bol stanovený nový termín na podanie znaleckého posudku. Vyšetrovateľ krajského riaditeľstva PZ v priebehu februára 2002 vypočul a spísal zápisnicu o výsluchu viacerých svedkov. Vyšetrovateľ krajského riaditeľstva PZ 5. februára 2002 odoslal vyšetrovací spis krajskej prokuratúre na vykonanie previerky. Krajské riaditeľstvo PZ uznesením sp. zn. ČVS: KÚV-67/OVVK/01-NR-97-Ty 4. februára 2002 zastavilo trestné stíhanie proti spoluobvinenému sťažovateľa. Dňa 16. mája 2002 doručovalo spis spolu s návrhom na podanie obžaloby krajskej prokuratúre. Po zrušení prvostupňového rozsudku Krajským súdom v Nitre (ďalej len „krajský súd“) a vrátení veci prokurátorovi na došetrenie bol 14. septembra 2006 krajskému riaditeľstvu PZ doručený z krajskej prokuratúry vyšetrovací spis a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Tz 7/2006 zo 14. júna 2006 aj so záväzným pokynom ako ďalej vo veci postupovať. Krajské riaditeľstvo PZ listom z 2. marca 2007 zaslalo právnomu zástupcovi sťažovateľa vyrozumenie o plánovaných procesných úkonov v konkrétnych termínoch. Právny zástupca sťažovateľa listom doručeným krajskému úradu vyšetrovania 9. marca 2007 požiadal o preloženie termínu z 15. marca 2007 na 19. marec

2007. V priebehu marca až júna 2007 krajské riaditeľstvo PZ spísalo zápisnicu o výsluchu viacerých svedkov. Krajské riaditeľstvo PZ vydalo uznesenie sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-97-Ty 31. októbra 2007, ktorým pribralo do konania znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia gynekológie a pôrodnictva na vypracovanie znaleckého posudku s termínom do 31. januára 2008. Dňa 9. novembra 2007 sťažovateľ podal krajskému riaditeľstvu PZ sťažnosť proti uzneseniu sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-97-Ty z 31. októbra 2007. Krajské riaditeľstvo PZ 19. novembra 2007 predložilo odvolanie proti sťažnosti aj odvolací spis krajskej prokuratúre. Krajská prokuratúra rozhodla o odvolaní sťažovateľa uznesením č. k. Kv 13/05-200 29. novembra 2007. Ustanovený súdny znalec 21. novembra 2007 požiadal krajské riaditeľstvo PZ o zapožičanie zdravotnej dokumentácie.

2. Krajská prokuratúra okrem početných a systematicky vykonávaných dozorových opatrení vo vzťahu ku krajskému riaditeľstvu PZ spracovala 6. júna 2002 pod č. k. 2 Kv 197/00-150 obžalobu na sťažovateľa (spis jej bol s návrhom na podanie obžaloby doručený 20. mája 2002, pozn.), ktorú odoslala okresnému súdu 10. júna 2002. O podaní obžaloby upovedomila listom č. k. 2 Kv 197/00-172 zo 6. júna 2002 sťažovateľa. Dňa 29. septembra 2004 bol krajskej prokuratúre doručený rozsudok okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1T 69/02. (Krajská prokuratúra v roku 2005 doterajšiu spisovú značku v konaní zmenila na: Kv 13/05, pozn.) Dňa 30. januára 2006 bolo doručené krajskej prokuratúre zrušujúce uznesenie krajského súdu sp. zn. 1 To 125/04 a vec bola vrátená prokurátorovi na došetrenie. Krajská prokuratúra prebrala 13. februára 2006 okresným súdom vrátený predmetný súdny spis č. k. 1T 69/02. Krajskej prokuratúre bolo 18. augusta 2006 doručené uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Tz 7/2006, ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti na porušenie zákona. Krajská prokuratúra listom č. k. Kv 13/05-26 z 5. septembra 2006 zaslala vyšetrovací spis sťažovateľa krajskému riaditeľstvu PZ so záväzným pokynom ako vo veci postupovať aj so stanovením termínu 20. november 2006 na predloženie vyšetrovacieho spisu na vykonanie previerky.

3. Okresnému súdu bola 11. júna 2002 doručená obžaloba na sťažovateľa pre trestný čin ublíženia na zdraví, ktorá bola zaevidovaná pod sp. zn. 1 T 69/02. Sudca dal 13. septembra 2002 pokyn kancelárii aby nariadila hlavné pojednávanie na 1. október 2002.

Listom z 29. septembra 2002 právny zástupca žiadal odročiť hlavné pojednávanie z dôvodu práceneschopnosti sťažovateľa. Hlavné pojednávanie 1. októbra 2002 okresný súd odročil na 26. november 2002 z dôvodu neúčasti sťažovateľa. Na hlavnom pojednávaní 26. novembra 2002 bol vypočutý sťažovateľ a poškodený. Okresný súd hlavné pojednávanie odročil na 18. február 2003 za účelom vypočutia ďalších svedkov a znalcov. Sudca dal 6. decembra 2003 pokyn kancelárii na zmenu hlavného pojednávania s termínom 3. - 4. marec 2003. Na hlavnom pojednávaní 3. - 4. marca 2003 bol vypočutý sťažovateľ, predvolaní svedkovia a znalci. Hlavné pojednávanie bolo odročené na 15. máj 2003 za účelom vypočutia ďalších svedkov a znalcov. Okresný súd na hlavnom pojednávaní 15. mája 2003 vypočul predvolaných svedkov. Hlavné pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom vykonania ďalšieho dokazovania. Sudca dal 11. júla 2003 pokyn kancelárii, aby nariadila hlavné pojednávanie na 7. október 2003. Okresný súd na hlavnom pojednávaní 7. októbra 2003 vypočul predvolaných svedkov a znalca. Hlavné pojednávanie bolo odročené na 15. január 2004 za účelom vykonania ďalšieho dokazovania. Listom z 13. januára 2004 právny zástupca žiadal odročiť hlavné pojednávanie z dôvodu práceneschopnosti sťažovateľa. Okresný súd hlavné pojednávanie 15. januára 2004 odročil na 25. marec 2004 z dôvodu neúčasti sťažovateľa. Okresný súd na hlavnom pojednávaní 25. marca 2004 vypočul predvolaných svedkov. Hlavné pojednávanie bolo odročené na 16. apríl 2004 za účelom pokračovania dokazovania. Listom z 15. apríla 2004 právny zástupca žiadal odročiť hlavné pojednávanie z dôvodu akútneho lekárskeho ošetrovania. Okresný súd hlavné pojednávanie 16. apríla 2004 odročil na 15. jún 2004 z dôvodu neúčasti sťažovateľa a jeho právneho zástupcu. Okresný súd na hlavnom pojednávaní 15. júna 2004 rozhodol rozsudkom vo veci samej. Predseda okresného súdu na žiadosť predĺžil lehotu na vypracovanie rozsudku do 15. augusta 2004. Sťažovateľ podal 7. októbra 2004 odvolanie proti rozsudku okresného súdu. Spis bol krajskému súdu v dôsledku podaného odvolania doručený 15. októbra 2004.

4. Krajský súd prevzal 15. októbra 2004 odvolanie sťažovateľa aj so spisom okresného súdu na rozhodnutie o odvolaní a uznesení sp. zn. 1 To 125/04 zo 4. októbra 2005 zrušil prvostupňový rozsudok a vec vrátil prokurátorovi na došetrenie. Na žiadosť predsedu senátu z 3. novembra 2005 predseda krajského súdu predĺžil lehotu na

vypracovanie rozsudku do 9. decembra 2005 a na ďalšiu žiadosť z 9. decembra 2005 bol termín predĺžený do 24. januára 2006.

Okresný súd prevzal 30. januára 2006 uznesenie krajského súdu sp. zn. 1 To 125/04 zo 4. októbra 2005. Dňa 30. januára 2006 sudca dal pokyn kancelárii doručiť uznesenie krajského súdu sp. zn. 1 To 125/04 zo 4. októbra 2005 sťažovateľovi a krajskej prokuratúre. Zároveň bol daný pokyn na doručenie súdneho spisu krajskej prokuratúre. Okresný súd listom z 13. februára 2006 odoslal predmetný súdny spis krajskej prokuratúre.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom krajského riaditeľstva PZ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty, postupom

krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Kv 197/00 a postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 69/02, teda v trestnej veci proti sťažovateľovi, došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil, že základné právo na konanie bez zbytočných prietáhov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy (podobne čl. 6 ods. 1 dohovoru) sa v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní chráni po začatí trestného stíhania, keď sa občan stáva účastníkom tohto konania buď ako obvinený, alebo poškodený (II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02). Účel základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorým je predovšetkým odstránenie stavu právnej neistoty obvineného, sa aj v prípravnom trestnom konaní sleduje konaním a rozhodovaním príslušných orgánov v primeranej lehote (III. ÚS 99/02). Na základe uvedeného k prietahom v posudzovanej veci mohlo dôjsť najskôr od 23. apríla 2001, keď bolo vo vzťahu k sťažovateľovi začaté trestné stíhanie (uznesením sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty).

1. Judikatúra EŠLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd bral v predmetnom prípade do úvahy skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97) relevantnú na rozhodnutie.

Ústavný súd konštatuje, že predmetom posúdenia je trestnoprávne konanie (vyšetrovanie skutku, rozhodovanie o vine a treste za spáchaný skutok), ktoré sa začalo vznesením obvinenia proti sťažovateľovi pre trestný čin ublíženia na zdraví uznesením krajského riaditeľstva PZ sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty z 23. apríla 2001. Vzhľadom na obsah sťažnosti a doterajší stav trestného konania ústavný súd posudzoval namietané trestné konanie ako celok, t. j. od času začatia trestného stíhania sťažovateľa, a to aj preto, že v súčasnosti je konanie opätovne vo fáze prípravného konania a vecou sa zaoberá krajské riaditeľstvo PZ. Trestné konanie vedené proti sťažovateľovi trvá (zatiaľ) viac ako 7 rokov. Vo veci bolo začaté trestné stíhanie (krajským riaditeľstvom PZ), bola podaná obžaloba (krajskou prokuratúrou), bolo rozhodnuté o vine a treste (okresným súdom), bolo zrušené toto rozhodnutie a vec bola vrátená prokurátorovi na došetrenie (krajským súdom), bola podaná sťažnosť na porušenie zákona (generálnym prokurátorom Slovenskej republiky), ktorá bola zamietnutá (najvyšším súdom) a vec bola vrátená krajskému riaditeľstvu PZ so záväzným pokynom (krajskou prokuratúrou).

Vychádzajúc z obsahu predovšetkým spisov krajského riaditeľstva PZ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty, krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Kv 197/00 a okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 69/02 v trestnej veci proti sťažovateľovi a ich postupu v uvedených veciach ústavný súd nezistil žiadnu právnu okolnosť, na základe ktorej by sa malo preskúmané konanie vyhodnotiť ako zložité. V súvislosti s posudzovaním trestnej veci proti sťažovateľovi ústavný súd pripúšťa skutkovú náročnosť spočívajúcu v potrebe vykonania znaleckého dokazovania, táto okolnosť však nesmie ísť na úkor rozumného a efektívneho procesného správania predovšetkým orgánov prípravného konania (krajského riaditeľstva PZ) spočívajúceho v zákonne dostatočnom vymedzení rozsahu dokazovania (najmä znaleckého), ktoré malo (má) byť relevantnou okolnosťou, pri posúdení prípadnej trestnej zodpovednosti sťažovateľa.

1.2 Správanie sťažovateľa v priebehu doterajšieho konania treba posudzovať komplexne. Jeho mnohé návrhy, žiadosti, podnety a sťažnosti, ktoré v doterajšom priebehu

trestného konania vedeného proti jeho osobe produkoval, sú súčasťou práva na obhajobu, motivované v konečnom dôsledku snahou dosiahnuť priaznivé rozhodnutie či už v priebehu prípravného konania, alebo v konaní pred súdom. V tejto súvislosti neušli pozornosti ústavného súdu napr. žiadosti sťažovateľa o odročenie súdnych pojednávaní (1. októbra 2002, 15. januára 2004, 16. apríla 2004), ale tiež viaceré jeho úkony v priebehu prípravného konania, ktoré síce súviseli so sťažovateľom zvoleným spôsobom obhajoby, avšak objektívne prispeli k predĺženiu konania.

1.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom krajského riaditeľstva PZ, krajskej prokuratúry a okresného súdu v predmetnej veci, pričom treba uviesť, že ústavný súd sa zaoberal nielen tvrdením sťažovateľa, ale vychádzal z komplexného posúdenia priebehu doterajšieho konania s prihliadnutím na predmet sporu, jeho právnu úpravu, ako aj doterajšiu celkovú dĺžku konania. Pri posudzovaní postupu sťažovateľom označených porušovateľov jeho práv nie je úlohou ústavného súdu - ktorý ani nie je orgánom činným v trestnom konaní - nahradzovať činnosť týchto orgánov a určovať, aký najoptimálnejší postup v konaní trestná vec sťažovateľa vyžadovala. Úlohou ústavného súdu je zistiť, či konkrétny postup orgánov činných v trestnom konaní nie je z hľadiska naplnenia základného práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru) svojvoľný alebo zjavne neodôvodnený (obdobne pozri napr. I. ÚS 13/00).

Za zbytočný prieťah v konaní orgánu činného v trestnom konaní možno považovať dobu jeho nečinnosti alebo zjavne neefektívnej činnosti pri napĺňaní účelu Trestného poriadku, predovšetkým požiadavky, aby trestné činy boli náležite zistené (§ 1 ods. 1 Trestný poriadok). Zjavná neefektívnosť bola tou okolnosťou, v dôsledku ktorej ústavný súd v posudzovanej veci konštatoval porušenie sťažovateľom označených práv.

Z priebehu doterajšieho trestného konania, ktoré je naznačené v II. časti odôvodnenia tohto nálezu, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že vyšetrovateľ – do podania obžaloby a po vrátení veci krajským súdom a krajskou prokuratúrou – síce vykonával procesné úkony

(plnil pokyny prokurátora, uznesením pribral znalcov na posúdenie odborných vecí, vypočúval svedkov, vypracovával žiadosti o súčinnosť, zadovážoval písomné dokumenty a potrebné informácie, opakovane pripravil ďalšie znalecké dokazovanie a opakovane vypočul svedkov), ale v kontexte dôvodov, pre ktoré bola vec krajským súdom vrátená do prípravného konania, sa javí byť celková doba trestného konania vedeného proti sťažovateľovi (do rozhodnutia ústavného súdu viac ako 7 rokov, pozn.) neprimerane dlhá a tým nesúladná s označenými právami, ktorých porušenie sťažovateľ namieta.

Ústavný súd vychádzajúc z uvedeného nepovažoval za podstatné množstvo úkonov, ktoré krajské riaditeľstvo PZ v doterajšom trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty vykonalo, ale v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 33/99, II. ÚS 71/01) považoval za rozhodujúcu predovšetkým skutočnosť, či ich vykonanie bolo efektívne, rešpektovalo zásadu procesnej ekonomiky a zásadne vytváralo podmienky na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa ako obvineného v tomto trestnom konaní.

1.4 Okrem uvedeného hodnotenia veci podľa troch základných kritérií ústavný súd prihliadol aj na predmet sporu (povahu veci) a jeho význam pre sťažovateľa. Z hľadiska hodnotenia povahy veci sa ústavný súd oprel o všeobecnú zásadu uznávanú aj v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citlivého zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného konania spravidla spojený, musí posudzovať prísnejšie.

V okolnostiach prípadu, keď v predmetnom trestnom konaní od vznesenia obvinenia voči sťažovateľovi uplynulo viac ako 7 rokov, ústavný súd konštatoval, že krajské riaditeľstvo PZ nebralo do úvahy skutočnosť, že sťažovateľ bol a je v celom priebehu trestného konania na základe pomalého postupu tohto štátneho orgánu v stave dlhodobej právnej neistoty (podobne III. ÚS 183/05).

2. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom krajského riaditeľstva PZ, ktorému bola trestná vec sťažovateľa v dôsledku súdmi

(krajským i najvyšším) zistených „závažných“ procesných väd (predovšetkým v oblasti dokazovania) vrátená, došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

3. Pretože ústavný súd zistil porušenie označených práv s'ťažovateľa krajským riaditeľstvom PZ, prikázal mu (čl. 127 ods. 2 ústavy), aby vo veci konalo bez zbytočných priet'ahov a odstránilo tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza s'ťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia v jeho trestnej veci.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

4. Ústavný súd s ohľadom na už uvedené, posudzujúc celkovú dĺžku doterajšieho konania, dôvody jej trvania a vychádzajúc z terajšej „fázy“ prebiehajúceho trestného konania nezistil porušenie s'ťažovateľom označených práv vo vzťahu k ďalším porušovateľom – krajskou prokuratúrou a okresným súdom, preto vo vzťahu k týmto s'ťažnosti nevyhoviel.

IV.

1. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 500 000 Sk z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti.

Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadost'učinenia.

Pri určení výšky primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku trestného konania (viac ako 7 rokov) a podiel krajského riaditeľstva PZ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-67/01-NR-1997-Ty na jej dĺžke, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu, najmä význam uplatňovaného nároku pre sťažovateľa, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, a správanie sťažovateľa ústavný súd považoval priznanie sumy 40 000 Sk za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

2. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľ bol vo veci úspešný, a preto je potrebné rozhodnúť o úhrade trov konania krajským riaditeľstvom PZ.

Pri výške náhrady trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal zo skutočnosti, že právny zástupca sťažovateľa vo veci vykonal tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, písomné podanie (sťažnosť) z 26. júna 2007 a vyjadrenie podané ústavnému súdu 12. februára 2008. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vykonaných v roku 2007 je 1/6 z výpočtového základu 17 822 Sk, t. j. je 2 970 Sk, čo spolu s režijným paušálom 178 Sk predstavuje sumu 3 148 Sk. Odmena advokátovi za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom v roku 2008 je 1/6 z výpočtového základu 19 056 Sk, t. j. je 3 176 Sk, čo spolu s režijným paušálom 191 Sk predstavuje sumu 3 367 Sk. Celková odmena advokáta za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom predstavuje spolu sumu (2 úkony v roku 2007 a jeden úkon v roku 2008 právnych služieb) 9 663 Sk.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

3. S poukazom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júna 2008